

Letnik XI, maj, številka 118

MARIJA - ZVEZDA NOVE EVANGELIZACIJE

Marija zna z nekaj revnimi pleniciami in polnostjo nežne ljubezni hlev spremeniti v Jezusovo hišo. Marija je Očetova dekla, ki prepeva hvalnico. Je prijateljica, vedno pozorna, da ne zmanjka vina v našem življenju. Njeno srce je prebodel meč, zato razume naše stiske. Kot mati vseh je znamenje upanja za ljudstva, ki trpijo v porodnih bolečinah, dokler ne vzklije pravičnost. Je misijonarka, ki se nam približa, da bi nas spremljala v življenju. Z materinsko ljubeznijo odpira srca za vero. Kot mati hodi z nami, se bojuje za nas in neutrudno podarja bližino Božje ljubezni. Z različnimi marijanskimi vzkliki, ki so navadno povezani s svetišči, deli zgodovino vsakega ljudstva, ki je sprejelo evangelij, in postaja del njegove zgodovinske istovetnosti. Mnogi krščanski očetje prosijo, da bi bili njihovi otroci krščeni v kakšnem marijanskem svetišču. S tem kažejo svojo vero v Marijino materinsko delovanje, ki rojeva nove otroke za Boga. Tam v svetiščih lahko opazujemo, kako Marija zbira okoli sebe otroke, ki z velikim naporom prihajajo kot romarji, da bi jo videli in bi jih ona videla. Tu najdejo Božjo moč za prenašanje trpljenja in življenjskih tegob. Kakor svetemu Juanu Diegu jim z nežno ljubeznijo deli svojo materinsko tolažbo in jim šepeta: »Tvoje srce naj se ne vznemirja /.../ Ali nisem tukaj jaz, tvoja mati?« 287

Mater živega evangelija prosimo za njeno priprošnjo, da bi celotna skupnost Cerkve sprejela to povabilo k novi stopnji oznanjevanja evangelija. Marija je žena vere, ki potuje v veri. Marija se je dala voditi Svetemu Duhu na poti vere za poslanstvo služenja in rodovitnosti. Danes se oziramo nanjo, da bi nam pomagala vsem oznanjati sporočilo zveličanja in da bi novi učenci postali oznanjevalci evangelija. Na tej romarski poti evangelizacije ne manjkajo stopnje suhote, teme in marsikatera bridkosti, kakor jih je doživljala Marija tista leta v Nazaretu, ko je Jezus odraščal:

»Jezus je začetek evangelija, dobrega, veselega oznanila. A v tem začetku ni težko prepoznati tudi posebnega napora srca, ki je povezan z neko 'nočjo vere' – da uporabim izraz sv. Janeza od Križa –, kakor 'tančica', skozi katero se moramo bližati Nevidnemu in živeti v zaupnosti s skrivnostjo. Na ta način je Marija živela veliko let v zaupnosti s skrivnostjo svojega Sina in napredovala na svoji poti vere.« 288

V evangelizacijskem delovanju Cerkve je marijanski slog. Vsakokrat ko se ozremo na Marijo, spet verujemo v revolucionarno moč nežnosti in ljubezni. Pri njej vidimo, da ponižnost in nežnost nista kreposti slabotnih, ampak močnih, ki jim ni treba slabo ravnati z drugimi, da bi se počutili pomembne. Marija je hvalila Boga, ker »je mogočne vrgel s prestola« in »bogate odpustil prazne« (prim. Lk 1,52.53). Ko gledamo nanjo, odkrijemo, da prinaša varnost v naše iskanje pravičnosti. Marija skrbno »vse ohranja v svojem srcu in o tem premišljuje« (prim. Lk 2,19). Marija zna prepoznavati sledove Božjega duha v velikih dogodkih in tudi v tistih, ki se zdijo nepomembni. Premišljuje Božjo skrivnost v svetu, v zgodovini in v vsakdanjem življenju vsakega človeka in vseh ljudi. Moli in dela v Nazaretu. Pripravljena je nemudoma oditi iz svoje vasi, da bi »hitro« (prim. Lk 1,39) pomagala drugim. Ta živahnost pravičnosti in nežnosti, premišljevanja in odhoda k drugim napravlja Marijo za cerkveni vzor evangeliziranja (prinašanja veselega oznanila). Prosimo jo, naj nam s svojo materinsko molitvijo pomaga, da bo Cerkev postala hiša za mnoge, mati za vsa ljudstva in da bi mogel nastati nov svet. Vstali nam s svojo močjo, ki nas napolnjuje z velikim zaupanjem in trdnim upanjem, govori: »Glejte, vse delam novo« (Raz 21,5) 289

Papež Frančišek, Veselje evangelija

BESEDA ŽIVLJENJA ZA MAJ - PRAVA SVOBODA PRENAVLJA

»Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágot, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje« (Gal 5,22)

Apostol Pavel piše kristjanom iz pokrajine Galacija: od njega so prejeli oznanilo evangelija, zdaj pa jim očita, da niso razumeli smisla krščanske svobode.

Za izraelsko ljudstvo je bila svoboda Božji dar: Bog je Izraelce iztrgal iz egiptovskega suženjstva, jih povedel v novo deželo in z njimi sklenil zavezo medsebojne zvestobe.

Podobno tudi Pavel odločno trdi, da je krščanska svoboda Jezusov dar.

Jezus nam namreč daje možnost, da v njem in kot on postanemo otroci Boga, ki je ljubezen. Če tudi mi posnemamo Očeta, kakor nas je učil in nam kazal Jezus s svojim življenjem, se lahko tudi mi naučimo odnosa enakega usmiljenja do vseh, tako da služimo vsem.

Za Pavla je ta navidezni ne-smisel "svobode, ki služi" mogoč zaradi daru Duha, ki ga je Jezus s svojo smrtjo na križu dal človeštvu.

Duh nam namreč daje moč, da zapustimo ječo svoje sebičnosti – v kateri je veliko razdeljenosti, krivic, izdaj, nasilja –, in nas vodi k pravi svobodi.

»Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje«

Krščanska svoboda ni samo dar, ampak je tudi obveznost. Najprej je to obveznost, da sprejmemo Duha v svoje srce, mu pripravimo prostor in v sebi prepoznamo njegov glas.

Chiara Lubich je zapisala: »Predvsem se moramo vedno bolj zavedati navzočnosti Svetega Duha v nas: na dnu svojega srca nosimo neizmeren zaklad, a se tega ne zavedamo dovolj /.../ Da bi slišali njegov glas in šli za njim, moramo reči "ne" /.../ skušnjavam, tako da na kratko opravimo z njihovim zapeljevanjem, in rečemo "da" nalogam, ki nam jih je zaupal Bog, "da" ljubezni do vseh bližnjih, "da" preizkušnjam in težavam, na katere naletimo ... Če bomo ravnali tako, nas bo Sveti Duh vodil in našemu krščanskemu življenju vlival moč, mu dajal okus, prepričljivost, jasnost, vse, kar zaznamuje naše življenje, če je pristno.«

Duh nas namreč kliče, naj sebe umaknemo iz središča svojih skrbi in sprejemamo, poslušamo, delimo gmotne in duhovne dobrine, odpuščamo ali skrbimo za najrazličnejše ljudi v raznih okoliščinah, ki jih vsak dan doživljamo.

In takšna naravnost nam omogoča, da izkusimo tipični sad Duha: naša človeška narava se vedno bolj usmerja k pravi svobodi. Ta naravnost omogoča, da se v nas pojavijo in vzcvetijo sposobnosti in talenti, ki bi, če bi živeli zaprti sami vase, za vedno ostali zakopani in neznani.

Vsako naše dejanje je torej priložnost – ki je ne smemo zamuditi –, da rečemo "ne" suženjstvu sebičnosti in "da" svobodi ljubezni.

»Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje«

Kdor svoje srce odpre delovanju Duha, pomaga z vsemi vsakdanjimi, družinskimi in družbenimi dejavnostmi graditi tudi pozitivne človeške odnose.

Podjetnik, mož in oče Carlo Colombino ima podjetje na severu Italije. Od šestdesetih zaposlenih približno četrtnina ni Italijanov, nekateri pa imajo za seboj dramatične izkušnje. Časnikarju, ki ga je intervjuval, je Carlo pripovedoval: »Tudi delovno mesto zmora in mora pospeševati vključevanje. Ukvarjam se z rudarjenjem, recikliranjem gradbenega materiala in sem odgovoren za okolje, za področje, kjer živim. Pred nekaj leti smo bili v hudi krizi: naj rešim podjetje ali ljudi? Pritegnili smo nekaj ljudi, govorili z njimi in iskali manj boleče rešitve, a bilo je dramatično, da ponoči nisem mogel spati. To delo lahko opravljam dobro ali manj dobro, a skušam ga opravljati najbolje. Verjamem, da se v pozitivnem smislu nalezemo idej. Podjetje, ki misli samo na promet, na številke, ne bo dolgo obstalo: središče vsake dejavnosti je človek. Sem veren in prepričan, da povezanost med podjetjem in solidarnostjo ni utopična.«

V okolju, v katerem živimo in delamo, se torej začnimo pogumno odzivati na našo

poklicanost k svobodi.

Tako bomo Duhu omogočili, da doseže in prenovi tudi življenje mnogih ljudi okoli nas in zgodovino usmerja k obzorjem »veselja, miru, potrpežljivosti, blagosti ...«

Letizia Magri

VTISI BIRMANCEV O PRIPRAVI NA BIRMO

Birmanski vikend mi je bil zelo všeč, saj sem spoznala nove prijatelje, zvedela, kako so drugi našli Boga in odnos z Njim. Vsi animatorji so bili prijazni, pripravljeni pomagati ob kakršnemkoli problemu ter se pogovoriti o čemerkoli. Prvič sem spoznala mlade, ki imajo res trdno vero v Boga ter širijo vero Vanj med ostale. Še posebej mi je bila všeč izkušnja pri družini, saj je bilo zame prvič, da sem prespala pri ljudeh, ki jih prej nisem poznala. Med tem vikendom sem poglobila svojo vero v Boga ter spoznala, da moram biti bolj hvaležna ter bolj ceniti stvari, ki so mi bile do sedaj samoumevne. Sedaj vem, da je pomoč drugemu res pomembna ter da lahko z majhnimi dejanji polepšamo dan sočloveku ter delimo dobroto naprej. Udeležbe tega vikenda ne bom nikoli obžalovala, saj smo se imeli prekrasno. M.

Na duhovni obnovi v Jaršah sem preživel dva res lepa dneva. Zelo mi je bilo všeč druženje s prijatelji in spoznavanje novih prijateljev. Animatorji so bili odlični, radi so se ukvarjali z nami. Všeč so mi bili tudi ljudje, ki so nam povedali svoje življenjske zgodbe. Najbolj me je navdušil igralec Gregor Čušin. Imel je zelo zanimivo predstavo, ampak njegove besede po igri so mi dale misliti. Tisto noč sem razmišljal o Bogu. Nikoli prej še nisem tako razmišljal o Njem. Kaj mi Bog pomeni in kako postati boljši kristjan? Upam, da to kmalu odkrijem in da tako postanem boljši človek in vzoren kristjan. Moji končni vtisi o duhovnih vajah so odlični in se jih bom spominjal vse življenje...

Na duhovnih vajah smo se zabavali, a hkrati veliko naučili. Ugotovil sem, da mi je veliko stvari samoumevnih, a zdaj začenjam vse ceniti. Tudi mami, ki skuha kosilo, se zahvalim. Ugotovil sem tudi, da veliko priložnosti gre mimo mene, pomagal bi lahko, ampak tega ne opazim. Od zdaj naprej bom bolj pozoren na ljudi, ki potrebujejo pomoč. Za vse stvari pa se lahko zahvalim le Bogu, kajti On mi je vse dal: prijetna starša, dom, prijatelje in še marsikaj. Mislim, da mi bodo te duhovne vaje zares ostale v spominu. M.

Pri družini, kjer sem prenočil, so me lepo sprejeli, bili so prijazni. Animacije, ki so jih pripravili animatorji so bile super. Ves čas se je kaj dogajalo. Na duhovnih vajah sem se naučil, da če kaj daš, dobiš nazaj... G.

Birmanski vikend mi je bil zelo všeč. Najbolj so mi ostala v spominu pričevanja, še posebej mladega animatorja, ki nam je zaupal, kako se je on soočal z enakimi problemi kakor jih imamo mi zdaj. Najbolj me je pritegnilo njegovo iskanje poti v poklicu, saj tudi sam še ne vem, za kaj bi se odločil. Pričevanja parov so mi bila

zanimiva, predvsem ohranjanje in negovanje ljubezni in vere v zakonu. Prav tako so mi bile všeč kateheze, saj smo se pogovarjali o stvareh, o katerih še nisem razmišljal. Na primer, kako lahko že z majhnim dejanjem veliko pomagaš. Poleg tega sem se naučil kaj novega o hvaležnosti, služenju drugim in uporabi talentov. Iz katehez sem odnesel tudi, da je zelo pomembna osebna molitev, taka, ki jo sestaviš sam, da poveš Bogu tudi to, kar mu hočeš povedati. Zelo všeč mi je bilo, da je ta birmanski vikend potekal pod geslom: »Vse torej, kar hočete, da ljudje vam store, tako storite tudi vi njim!« Mislim, da sem se na splošno veliko naučil in prišel do globljega razumevanje Jezusovega zlatega pravila. J.

Duhovne vaje so mi utrdile vero. Spoznal sem, kaj mi vera prinaša v vsakdanje življenje, da Bog ni le v veri, ampak tudi v dobrih dejanjih. Doživel sem napredek v odnosu do Boga. Ž.

Moji vtisi tako imenovanega birmanskega vikenda oziroma duhovnih priprav so zelo pozitivni. Sprva si nisem predstavljala, kako bo vse skupaj potekalo, ampak je bilo vse zelo dobro organizirano in pripravljeno. Bistveno je bilo, da smo se skozi razne igre, delavnice, kateheze in pogovore še bolj povezali z Bogom, spoznali, zakaj si želimo iti k sveti birmi in prejeti Svetega duha. Imeli smo predavanja preko katerih sem spoznala, da sta vera in molitev zelo pomembna za naše nadaljnje življenje, da moramo že kot mladostniki začeti moliti za moža, otroke, dobre odnose, zdravje... Moja povezava z Bogom je po tem vikendu še bolj trdna. Še bolj mu lahko zaupam in se mu predam v zaupanju, da mi bo Bog vedno pomagal, ko ne bom vedela kam in kako... Tak vikend bi priporočala tudi drugim, saj je res nekaj posebnega in te še bolj združi z Bogom. Polega tega smo prespali pri družinah, ki so nas lepo sprejele v svoj dom. Bilo je lepo. M.

Zanimive so bile kateheze, saj smo spoznali veliko novih stvari. Vikend smo preživeli kar se da lepo. Spoznal pa sem tudi, da ne smeš skrbeti samo zase, ampak pomagati tudi drugim.

Prvi dan smo spoznali nove prijatelje in animatorje. Super je bilo, da so me sprejeli in ne zavrgli. Tako sem vedel, da smo povezani skupaj v Bogu in drugih rečeh. Spoznal sem, kako zares živeti zlato pravilo in ga bom tudi poskušal živeti. Pri družini sem bil lepo sprejet, kajti lahko ne bi bil, ker sem neznanec. Bil je res dober občutek. Pri vsakdanjih molitvah sem se še bolj zblížal z Bogom. Ena pesem me je pa tako prevzela, da jo sedaj vsak dan prepevam. L.

Ko smo prispeli v Jarše, smo spoznali nove prijatelje, v katerih sem takoj začutil Boga, saj so bili zelo prijazni. Sprejeli so nas in zelo hitro smo se dobro ujeli med sabo. Kateheze so bile zelo zanimive. Spoznal sem, da moramo biti za vsako stvar hvaležni, četudi nam ni ravno všeč in da je življenje veliko lepše, če živimo zlato pravilo. Med druženjem v skupnem prostoru in med mašo smo veliko peli in molili. Mislim, da smo se takrat še posebej zblížali z Bogom. Zvečer, ko smo šli prespat k

družinam, mi je bilo res zelo všeč, kako gostoljubni in prijazni so bili gostitelji. Zagotovo bom šel še na kakšne duhovne vaje, saj sem se na teh veliko naučil in se imel lepo. T.

Najbolj sem se bal, kako me bodo sprejeli, ko bomo šli prespat k družinam. Zelo sem zadovoljen, saj nisem mislil, da bo vse skupaj tako zanimivo in veselo. A.

ALEŠ UŠENIČNIK – AKADEMIK IZ NAŠEGA KRAJA (3.7.1868 - 30.3. 1952)

V letošnjem letu se spominjamo 150- obletnice rojstva poljanskega rojaka duhovnika Aleša Ušeničnika. V zvezi s praznovanjem že od decembra lani tečejo začrtane aktivnosti s sodelovanjem Kulturnega društva, KS in občine, župnije, OŠ, knjižnice in Študijskega krožka, ki deluje preko Socialne akademije iz Ljubljane. Povabljeni so tudi sponzorji.

Ušeničnik sicer velja za največjega novosholastičnega filozofa in vodilnega ideologa katoliškega gibanja prve polovice 20. stol. na Slovenskem, a je bil zaradi protikomunizma izključen iz SAZU in izbrisan iz javnosti. Čeprav je bil pred 22 leti rehabilitiran in posmrtno znova sprejet med akademike, je (pre)malo poznan v Poljanah in med Slovenci nasploh.

Dobra štiri desetletja je bil profesor v bogoslovju in na teološki fakulteti v Ljubljani. Je eden od ustanovnih članov Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Doslej je kot edini Slovenec postal član Rimske papeške akademije sv. Tomaža Akvinskega. Je med ustanovitelji slovenskega filozofskega društva ter njegov prvi predsednik.

Poleg proforskega dela, je največ časa posvetil uredniškemu, pisateljskemu in prevajalskemu delu, predvsem v mladosti je tudi pesnil. Njegova pisana zapuščina je izjemno velika. Obsega preko 30 knjig, skoraj 300 člankov ter nekaj manj kot 800 zapisov, poročil in kritik, s katerimi je kot katoliški mislec in znanstvenik spremljal ter razlagal dogajanje na versko-teološkem, filozofskem, socialnem, političnem, umetnostnem in splošno kulturnem področju.

Tudi Poljanci želimo pokazati na Ušeničnikovo duhovno veličino in njegovo delo, zato pripravljamo več dogodkov in jih napovedujemo:

V petek, 29. junija:

Ob 18. uri sv. maša v župnijski cerkvi, ki jo bo vodil nadškof msgr. Stanislav Zore; po sv. maši blagoslovitev spominske plošče.

Ob 20. uri slavnostna akademija s premiero filma o Ušeničniku, s kulturnim programom in razstavo v kulturnem domu.

V torek, 3. julija:

Poklon rojaku na njegovem grobu na ljubljanskih Žalah v popoldanskem času.

Ob 19. uri Kulturni večer ob 150-letnici rojstva dr. Aleša Ušeničnika v Štefanovi hiši z razstavo njegovih knjig, fotografij in dokumentov povezanih z delom in življenjem, predstavitev rodovnika in knjige, recitiranje in petje Ušeničnikovih pesmi.

Pripravila: Majda Debeljak (nadaljevanje v naslednji številki PMP)

MARIJA KOT JO VIDIJO DRUGI

V letošnjih šmarnicah za otroke bomo prisluhnili legendam in zgodbam, ki nam Marijo približajo na poseben način. Lojze Kozar ml. otrokom spregovori o Mariji, naši Božji Materi, skozi pripovedovanja njenih sodobnikov. O njej nam pripovedujeta Marijina starša Ana in Joahim, njen mož sv. Jožef, njeni sosedge, znanci in tudi naključni mimoidoči: Elizabeta, Zaharija, Janez Krstnik, kralj Gašper, starček Simeon ... pa tudi manj znane osebe iz Svetega pisma.

Zgodbe in legende avtor zajema iz »bogatega vrelca Svetega pisma«, kot je v predgovoru zapisal dr. Franc Zorec. »Vse to pa samo z enim namenom: da bi otroci nebeško Gospo čim bolje spoznali, se navdušili zanjo in jo posnemali.«

Posebna vrednost zgodb je tudi v tem, da priključijo v zavest tudi t. i. stranske like, ki se pojavljajo v Svetem pismu, a jih običajno prezremo, ker se naša pozornost usmerja predvsem na svete osebe. Toda prav pričevanja obrobni ali celo t. i. grešnikov utrjujejo izjemno delovanje preproste mladenke Marije, ki je znala na izjemni angelov poziv k Božjemu materinstvu odgovoriti z znamenitim pristankom, ki izraža zaupanje v Boga: »Zgodi se Božja volja!«

SVETNIŠKI ZGLED FATIMSKIH PASTIRČKOV

Letošnje šmarnice za odrasle nam s posebnim razlogom pripovedujejo o življenju otrok, znamenitih fatimskih pastirčkov bl. Frančiška in Jacinte Marto, ki sta bila ob stoletnici fatimskih dogodkov razglašena za svetnika vesoljne Cerkve. Poudarek je na življenjskem zgledu, ki nam ga dajeta otroka, najmlajša svetnika, odraslim v posnemanje.

Leta 2017 smo slavili stoletnico prikazovanj v Fatimi. Ob tej veliki obletnici, ko smo se spominjali naročil angela miru in fatimske Gospe, je papež Frančišek v Fatimi razglasil bl. Frančiška in Jacinto Marto za svetnika. Frančišek in Jacinta sta v Cerkvi doslej najmlajša razglašena svetnika, ki pa nista mučenca. Iz *Spominov* sestrične Lucije spremljamo njuno sicer kratko življenje, a polno svetosti. Marijina naročila za molitev sta tako zvesto izpolnjevala, da sta celo med boleznijo zmolila več kot sedem rožnih vencev na dan! »Naj postaneta naša učitelja v življenju,« je zapisal pisec letošnjih šmarnic cistercijan p. Branko Petauer.

ZAKAJ PROŠNJI DNEVI

Mislím, da bi bilo ob molitvah za blagoslov polja in kmetijskih strojev ter prošnjah za odvrnitev hude ure zelo potrebno prositi tudi, da bi spoštovali

- **hrano** (da je ne bi metali v smeti),
- **zemljo** (da bi za pridelovanje hrane varovali rodovitno zemljo, še zlasti na območjih, kjer delo s stroji ni /zelo/ nevarno),
- **kmečko delo** (da bi tudi kmečke družine imele čas za počitek ter umirjeno družinsko in versko življenje). A. D.

VPRAŠALI STE - KDAJ BODO KRSTI

Na to vprašanje ne vem odgovora dokler vi starši otroka ne priglasite za krst. Nedelje v aprilu in maju so obogatene z različnimi »dodatki«, ki ne dopuščajo, da bi bil krst ali med mašo ali po maši (sv. birma, maša na Gori, prvo sv. obhajilo...). Če ni nobenega otroka na seznamu kandidatov za prejem zakramenta sv. krsta, potem možnosti, ki so za krščevanje po maši, oddam za blagoslov traktorjev, blagoslov motorjev, udeležbo na birmanskem kosilu skupaj s škofom itd... Poletni meseci so pa »zasedeni« s sejmi in takrat ne krščujem po maši. Če ne vem, ali bo kdo prosil za krst ali ne, ne morem oznaniti niti kdaj bo priprava. Torej čakam na priglasitve za krst v župnijski pisarni. Ker nimam določenih »uradnih ur«, se bomo prej dogovorili (ustno ali po telefonu), kdaj se srečamo v župnijski pisarni (zraven Knjižnice). S seboj prinesite otrokov rojstni list in družinsko knjižico, ki ste jo prejeli pri cerkveni poroki.

KAKO JE Z URADNIMI URAMI

Vsake toliko časa me kdo vpraša: Kdaj pa imate uradne ure? Določenih ur, ki bi bile napisane na oglasni deski res nimam. Sem pa na razpolago za srečanja, pogovor, brskanje po Statusu animarum (knjigi o podatkih za posamezne družine po hišnih številkah) po vnaprejšnjem dogovoru po telefonu. Za vse, ki bi se radi »kaj pogovorili« imam dovolj časa tudi ob dopoldnevih.

NABIRKA ZA ZAVAROVANJE DUHOVNIKOV

Redna nabirka za zavarovanje duhovnikov naj bo **v nedeljo, 13. maja 2018**, ali kako drugo nedeljo v mesecu maju. Prosim, da nabirko še posebej lepo priporočite. Sklad pomaga duhovnikom sorazmerno z možnostmi, ki so odvisne tudi od dobrote vernikov, ki svoj prispevek darujejo predvsem pri tej nabirki. Nabirka naj bo po vseh župnijah v cerkvah, kjer je redna nedeljska maša.

Blaž Gregorc, voditelj Duhovniškega sklada

NAPOVEDNIK ZA MAJ

Na **god sv. Florijana**, zavetnika gasilcev (v petek, 4. maja) bo **sv. maša ob 18h na Volči**.

Sv. maša na Malenskem vrhu – na Gori bo v nedeljo, 6. 5., ob 10. uri.

Na **Gospodov vnebohod** (v četrtek, 10. maja) bosta sveti maši zjutraj ob 8,15 in zvečer ob 19. uri.

Ob **godu sv. Izidorja kmeta** (15. maja), zavetnika kmetov in kmečkega stanu, bo v **nedeljo, 13. maja**, po maši ob 10. uri, ki bo darovana Na čast sv. Izidorju za varno delo s traktorji, **blagoslov traktorjev**. Popoldne ob 16h bo pri Sv. Križu **zahvalna sv. maša** za birmance, njihove starše in botre. Združili jo bomo s šmarnicami.

Srečanje za starše prvoobhajancev bo v ponedeljek, 14. maja, ob 20h v veroučni učilnici.

Na **Binkošti** (20. maja) bo ob 11,15 pri farni cerkvi blagoslov motoristov in njihovih

motorjev.

Na **Binkoštni ponedeljek** bo sv. maša ob 10h na Bukovem vrhu za blagoslov polja.

Praznik prvega svetega obhajila bo v nedeljo, 27. maja, med sv. mašo ob 10. uri.

Zadnji dan maja, v četrtek, 31.5., je **zapovedani praznik Sv. Rešnjega Telesa in Krvi**.

Sv. maši bosta dve: zjutraj ob 8,15 in zvečer ob 19h. Zvečer po maši bo procesija.

Glasilo Pod Martinovim plaščem izdaja Župnija Poljane nad Škofjo Loko; zanj Jože Stržaj, župnik; tel.: 518 50 00, mobitel 041 773 746; e-mail: zupnija.poljane@rkc.si. Oblikovanje Izidor Je

